

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Zülküf Murat Kahraman v. Turcia* - [65808/10](#)**

Hotărârea din 16.7.2019 [Secția a II-a]

Articolul 11

Condamnarea penală pentru participarea la o demonstrație, participare negată de către acuzat, a constituit o ingerință: *încălcare*

În fapt – Reclamantul a fost condamnat pentru că a făcut parte dintr-o organizație ilegală (PKK) la șase ani și trei luni de închisoare, ca urmare a presupusei sale participări la o demonstrație.

În drept – Articolul 11: Guvernul a susținut că, deși reclamantul a negat că ar fi participat la demonstrații în fața tribunalelor naționale, el a eșuat să arate cum i-a fost afectat dreptul la libertatea de întrunire prin condamnare. Condamnarea penală a reclamantului a vizat, indiscutabil, activități care intrau în câmpul de aplicare al libertății de întrunire, el fiind sancționat pentru participarea la o demonstrație. În asemenea circumstanțe, condamnarea reclamantului trebuia considerată o ingerință în exercițiul dreptului său la libertatea de întrunire. Dacă s-ar fi considerat altfel, ar fi însemnat să i se ceară recunoașterea actelor de care era acuzat. În această privință, trebuia să se aibă în vedere că, deși nu era prevăzut în mod special în articolul 6, dreptul de a nu te autoincrimina constituia un standard internațional general recunoscut care stătea la baza noțiunii de proces echitabil. Să nu accepți că o condamnare penală constituia o ingerință pentru că reclamantul a negat orice implicare în actele în discuție l-ar fi închis pe acesta într-un cerc vicios care l-ar priva de protecția Convenției.

Curtea a examinat deja o plângere aproape identică în cazul *Işıkırık v. Turcia* și a constatat existența unei încălcări a articolului 11, reținând că prevederea relevantă din Codul penal nu era una „previzibilă” în aplicarea ei. Nimic din dosarul cauzei nu impunea o concluzie diferită la care să ajungă Curtea în acest caz.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 7,500 EUR în privința prejudiciului moral suferit; capătul de cerere referitor la prejudiciul material – respins.

(Vezi *Işıkırık v. Turcia*, [41226/09](#), 14 noiembrie 2017, [Nota informativă 212](#); compară cu *Kasparov și alții v. Rusia*, [21613/07](#), 3 octombrie 2013, [Nota informativă 167](#))